

Határ Győzőné: A Windsori díszvacsora (II.)

(folytatás az októberi számból)

Az első fogás hideg Vichyssoise (mennyei krumpli)-leves. Forró zsemle, vaj. A második: turbot (tengeri hal) olaszos szószban. Ehhez forró ezüst tányért tettek elénk és nagy tálakon hozták a halat, mi meg vettünk belőle. Aztán különleges töltött csirke gombás-tejszínes mártással, ropogós svájci krumplival, fejtett babbal és külön salátával. Végül fagyasztott málnaszüfflé tejszínnel, gyümölcs. Ezeket mind körülhordták és annyit vehettél, amennyit akartál, rengeteg féle volt, szezonon belül és kívül. Utána fogadás három egybenyitott teremben (micsoda csillárok, mennyi vakító arany, fölül, alul, jobbra, balra). Itt aztán diskuráltunk, hosszabban Fülöp herceggel, rövidebben a Királynővel, Anyakirálynővel, hosszabban Göncz elnökkel, feleségével, Zsuzsával, és még sok más, többé-kevésbé híres-neves-krumplicsillagos férfival-nővel. Győzőt különösen sok udvarhölgyféle vitte bemutatni ide-oda. Itt kaptunk további „Tengernagyoktól” meglepően jó kávét kecses, hattyúnyakú arany kannákból, no meg likőröket. A „műsor” szerint a Királynőnek 11 körül kellett volna visszavonulni, de oly jól ment a „party”, hogy mi éjfél tájban lopóztunk el, sajnálva sofőrünket, aki azonban igen jól érezte magát a neki szokatlan környezetben.

Egy óra körül értünk haza, egy életre szóló élménnyel telve.

A jelenlevők kb. egyharmada volt magyar - hazai, illetve itt élő. A királyi házat kb. 10-en képviselték. Göncz elnökkel a magyar kormány nyolc tagja jött. Az elnök és felesége mellé a Királynő egy udvarhölgyet és urat adott, meg az angol nagykövetet feleségestül és egy udvari lovagot. A nemzetközi diplomáciai testületet hat házaspár képviselte. Az angol kabinetet öten, szintén feleséggel. A többi ún. speciális meghívott kb. nyolcvan - ebben voltunk mi is, és végül a királyi háztartás - valamiféle középkori tisztséget viselők a Királynő körül kb. harmincan, plusz a feleségek, esetleg férjek.

A Királynő köszöntő beszéde a magyar köztársasági elnök tiszteletére adandó díszvacsora alkalmából 1999. június 22.

Mélyen Tisztelt Elnök Úr!

Szeretném nagy szeretettel köszönteni Önt és Feleségét országunkban. Nagy örömet jelent Fülöp Herceg és jómagam számára, hogy Önöket itt Windsorban üdvözölhetjük, emlékezetünkbe idézve azt a meleg fogadtatást, melyben Önök részesítettek bennünket 1993-as magyarországi látogatásunk alkalmával.

Nagyon élénk és boldog emlékeim vannak erről a magyarországi látogatásról és nagy elégedettséggel tölt el, hogy a Berlini fal leomlása utáni első kelet-közép-európai látogatásom Magyarországra vezetett, különösen azért, mert az üknagyanyám, Rhédey grófnő magyar volt.

A mai napon Ön egy olyan ország tiszteletreméltó Elnökeként látogatott el hozzánk, amely nemrégiben lett az Észak-atlanti Szerződés tagja. Nem csupán e tény maga tölt el bennünket örömmel, hanem minden egyéb, amit e tény jelképez és magában foglal. Hiszen a NATO nem más, mint szabad és demokratikus országok szövetsége, melyhez minden tagország önkéntesen csatlakozott a biztonság, mint közös cél megteremtése érdekében.

Magyarország NATO-tagsága visszahelyezi az Önök országát, az azt jogosan megillető helyre a nyugati fővonalbeli országok sorába és ez összhangban van azokkal a vívmányokkal is, melyekkel Magyarország az évszázadok során hozzájárult az európai politikai, tudományos és kulturális élethez. Magyarország NATO-tagságának megszerzése, tudom, nemrégiben még

elérhetetlen álomnak tűnt csupán, mivel az Önök országának több mint negyven éven keresztül szenvednie kellett az elnyomás nehézségeit.

Ezen időszak alatt tanúi lehettünk a kiemelkedő hősiesség és nemzeti bátorság pillanatainak is, különösen 1956-ban. A forradalom leverése nem tudta a magyar nép lelkierőjét kioltani, és ez a nép soha nem adta fel a szabadságért való küzdelmet. Ugyanez a lelkierő volt az, ami az elmúlt egy évtized alatt képes volt létrehozni egy demokratikus polgári társadalmat melyben mindenki szabadon élhet a kínálkozó lehetőségekkel és amelyben az állam barát és nem ellenség.

Ön, mélyen tisztelt Elnök Úr, kiemelkedő szerepet vállalt a szabadságért való küzdelemben. Ön mindig a személyes biztonsága elé helyezte a meggyőződéseit - először a második világháború idején, majd 1956-ban, amikor is kiállva saját nézetei mellett Ön bátran vállalta a hatéves börtönbüntetés következményeit.

A múlt sebei még mélyek voltak, amikor Ön 1990-ben Köztársasági Elnök lett. Az

Ön toleranciába és érdekegyeztetésbe vetett hite, valamint az Ön azon adottsága, hogy a magyar társadalom minden tagját képes volt megérinteni, meggyógyította és megerősítette Magyarországot. Az Ön mostani angliai látogatása lehetővé teszi számunkra azt, hogy elismerésünket fejezzük ki mindazért, amit Ön elnöki pozíciójában tett. Magyarország igen nagy utat tett meg az elmúlt tíz év során. Az Egyesült Királyság mindvégig határozottan támogatta Önöket ezen az úton. Büszke vagyok arra, hogy Magyarország EU-csatlakozási tárgyalásai a brit EU Elnökség ideje alatt kezdődtek meg a tavalyi évben. Magyarország az elsők között van a jelölt országok sorában és reményünket fejezzük ki, hogy Magyarország mihamarabb teljes jogú EU-taggá válik.

Ma szövetségesekként állunk itt, szembesülve a kihívásokkal, amit azon értékek megvédése jelent, melyeket országaink fontosnak tartanak azon törekvésünkben, hogy igazságot tegyünk és demokráciát teremtsünk Koszovóban. Magyarország fizikai közelsége e konfliktushoz jól mutatja, hogy az Önök által nyújtott rendíthetetlen támogatás mennyire bátor cselekedet Magyarország részéről.

A nagy nyugati intézményrendszerekben kialakított kapcsolatunk erősödésével egyre erősödik közvetlen partnerkapcsolatunk is. Országaink egyre közelebb kerülnek a kereskedelem és a pénzügyi befektetések, az utazás és az idegenforgalom, valamint a tudományos csereprogramok révén, és még valami az angol nyelv révén, melyet Ön autodidakta módon sajátított el a börtönben, és amelyet Ön oly választékos gazdagsággal használ írásaiban és irodalmi fordításaiban.

Különleges fontosságot tulajdonítunk az államfői szintű kapcsolatok kiszélesedésének, a vállalatok és egyetemek, múzeumok és iskolák közötti kapcsolatok erősödésének, valamint a népeink és Kormányaink közti csereprogramok bővülésének. A mai díszvacsorára meghívott vendégeink között sokan vannak, akik kiemelkedő módon járultak hozzá az élet különböző területén az országaink közötti erős kapcsolat építéséhez. Nagyon nagy örömmre szolgál, hogy módomban áll a mai estén elismeréssel adózni erőfeszítéseinek és, hogy ma itt együtt ünnepelhetjük a Magyarország és Egyesült Királyság közötti kapcsolatok erős és baráti voltát.

Hölgyeim és uraim, kérem Önöket, hogy állva ürítsük poharunkat az Elnök úr és a magyar nép egészségére.